

Betænkning

over forslag til lov om ændringer i lov om sparekasser.

(Afgivet af udvalget den 11. december 1959).

Udvalget har holdt 5 møder og herunder haft to samråd med handelsministeren. Endvidere har udvalget modtaget en deputation fra Advokatrådet, som mundtligt og skriftligt har fremsat forskellige ønsker over for udvalget. Endelig har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Foreningen af danske Sparekassefunktionærer.

Den i lovforslagets § 1 under nr. 7 foreslåede § 10, stk. 7, åbner mulighed for, at sparekasser i begrænset omfang yder lån uden særlig sikkerhedsstillelse. Udvalget ønsker at understrege, at der ved den nævnte bestemmelse i særlig grad er sigtet til

lån til mindre virksomheder, som — måske midlertidigt — ikke er i stand til at præstere nogen særlig sikkerhedsstillelse, men hvis forhold efter sparekassens opfattelse er af en sådan art, at et udlån uden særlig sikkerhedsstillelse anses for fuldt betryggende.

Idet der i øvrigt henvises til de bemærkninger, der er anført ved de enkelte ændringsforslag, indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af handelsministeren foreslåede og af udvalget tiltrådte ændringer.

Ændringsforslag.

Af *handelsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) Nr. 2 affattes således:

„I § 7, stk. 3, indsættes som nyt 3. punktum følgende:

„De af handelsministeren udnævnte tilsynsrådsmedlemmer skal afgå senest 4 måneder efter udgangen af det regnskabsår, i hvilket de er fyldt 72 år.““

2) Nr. 5 affattes således:

„§ 8, stk. 2, affattes således:

„Direktører, afdelingsbestyrere og funktionærer i sparekasser kan ikke drive advokatvirksomhed eller virksomhed som vekselerer, ejendomsmægler eller ejendoms-handler.““

Bemærkninger.

Til nr. 1 og 4.

Ændringsforslagene tilsigter at forhøje den foreslåede aldersgrænse for de af handelsministeren udnævnte tilsynsrådsmedlemmer fra 70 til 72 år og er i øvrigt af redaktionel karakter.

Til nr. 2.

Udtrykket „virksomhed som advokat“ foreslås ændret til: „advokatvirksomhed“. Man har herved ønsket at præcisere, at bestemmelsen omfatter ikke blot den af beskikkede advokater udøvede virksomhed, men også den af andre udøvede virksomhed med juridisk rådgivning eller anden juridisk bistand. Udtrykket „sagførervirksomhed“ er ved østre landsrets dom af 26. januar 1950 fortolket på tilsvarende måde.